

οὗν αὐτὸν κατεπάλαισεν ὃς δυνηθῆναι καὶ τελευτήσας προσ-
 65 τῆναι τῶν ἐκγόνων τῶν αὐτοῦ. Τῷ γοῦν Σολομῶντι τὴν μεγά-
 λην ἐκείνην παρανομίαν τετολμηκότι καὶ μυρίων ἀξιῷ γενο-
 μένῳ θανάτων, διὰ τὸν Δαυὶδ ὁ θεός φησιν ἀφεῖναι τὴν
 βασιλείαν δλόκληρον, οὗτωσὶ λέγων· « Διαρρήσσων διαρρήξω
 τὴν βασιλείαν ἐκ χειρός σου, καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου.
 70 Πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω ταῦτα. » Διὰ τί; « Διὰ
 Δαυὶδ τὸν πατέρα σου· ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ σου λήψομαι
 αὐτὴν. » Καὶ τῷ Ἐζεκίᾳ δὲ μέλλοντι κινδυνεύειν ὑπὲρ τῶν
 ἐσχάτων, καίτοι γε ὅντι δικαίῳ, πάλιν διὰ τὸν μακάριον ἐκεῖ-
 νον ἐπαγγέλλεται βοηθεῖν, λέγων· « Υπερασπιῶ γάρ, φησίν,
 75 ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σῶσαι αὐτὴν, δι' ἐμὲ καὶ διὰ
 Δαυὶδ τὸν δούλον μου. » Τοσαύτη τῆς μετανοίας ἦ Ισχύς. Εἰ
 δὲ ἐκεῖνος ταῦτα ἐβούλεύσατο, ἀπερ καὶ σὺ νῦν, καὶ ἐν ἐαυτῷ
 εἶπεν ὅτι λοιπὸν ἀδύνατον ἐξιλεώσασθαι τὸν θεόν. « Ἐτίμησεν
 γάρ με τιμὴν μεγάλην καὶ εἰς προφήτας ἐνέταξεν καὶ τὴν
 80 ἀρχὴν τῶν ὁμοφύλων ἐνεχείρισεν καὶ μυρίων κινδύνων ἐξ-
 ἥρπασεν, πῶς οὗν δυνήσομαι μετὰ τοσαύτας εὔεργεσίας
 προσκεκρουκώς καὶ *(εἰς)* τὰ τῶν αἰσχίστων, δλισθήσας, οὐεω